** ERCİYES'TEN ÇIĞ DÜŞTÜ / OZAN SEZİNİ'NİN ARDINDAN **

Ben bugün onun sanatını, şiirini ve şairlik yönünü anlatmayacağım. Onun şiirini okuyanlar, onu dinleyenler bilirler zaten. Ben bugün onun dostluğunu, vefasını, adam gibi adam oluşunu ve onu nasıl tanıdığımı anlatacağım. Onu ilk kez 23-24 Mayıs 2008 tarihlerinde Amasya'nın Taşova İlçesinde düzenlediğimiz Boraboy Şiir Günleri kültür ve sanat etkinliği ikinci programı vesilesiyle tanıdım. O gün, bugün böylesine gönül ehli bir dostla daha önce tanışmamış olmama hep hayıflanmışımdır. Boraboy Şiir Günleri ikinci etkinliğine bir gün kalmış, katılımcı şairler ve programın akışı belirlenmişti, ertesi gün misafirlerimizi karşılamaya hazırlanıyorduk. Akşam geç saatlerde Kayseri'den değerli şair ağabeyim Sabit İnce aradı ve birkaç şair arkadaşıyla birlikte etkinliğe katılmak istediğini belirtti. Aslında katılımcı kontenjanı dolmuştu ama ben Sabit İnce ağabeyime olumsuz cevap veremedim ve "tamam buyurun gelin" dedim. Verdiği isim listesinde Sabit İnce, Ali Baş, Süleyman Karacabey, Duran Tamer yazıyordu. Katılımcı listesine ilave ettik.

Etkinliğin ilk günü öğle saatlerinde ülkemizin çeşitli yörelerinden Taşova'ya gelen sanat dostlarını Öğretmenevi bahçesinde karşılamaya başlamıştık. Güzel ve güneşli bir ilkbahar günü ilk gelen arkadaşlarla Öğretmenevi bahçesinde tanıştık ve koyu bir sohbete dalmıştık. Kayseri grubunun geldiğini haber verdiler. Baktım sabit İnce önde onu tanıdım, diğerleriyle ilk kez karşılaşıyordum. Birbirimize sarıldık, hoşbeş ettik ve Öğretmenevi bahçesindeki sohbet masamıza onlar da dahil oldular. İçlerinden birisi ki Ozan Sezini mütemadiyen önüne bakar gibi duruşuyla, dik yürüyüşü ve haşin görünümüne rağmen ilk bakışta sıradan birisi gibi gariban haliyle ilk dikkatimi çekenlerden oldu. Doğrusu "Sabit İnce'nin değerli ozanlardan dediği şairlerden birisi de bu mu acaba?" gibi bir düşünceyi içimden geçirdiğimi hatırlıyorum.

O akşam İlçe protokolü ve misafir şairlerle birlikte Taşova Anadolu Lisesinin düzenlediği Mezuniyet Gecesi programına katıldık. Programın ardından Öğretmenevinde gecenin ilerleyen saatlerine kadar sohbete devam ettik. Ertesi gün, yani etkinliğin ikinci günü öğle saatlerine kadar bir Amasya turu yaparak misafirlere Amasya'nın önemli tarihi mekânlarını gezdirdikten sonra öğle saatlerinde etkinliğin şiir dinletisi bölümünün

yapılacağı Taşova'nın zümrüt gerdanlığı Boraboy Gölü mesire alanına çıktık hep birlikte. Burada toplu olarak yenilen öğle yemeğinin ardından Boraboy Gölü'ne nazır olarak açık alanda kurulan platformda etkinliğin şiir dinletisi bölümü başladı. Katılımcı şairlerin seslendirdiği birbirinden güzel şiirlerle Boraboy Gölü'nün efsunlu güzelliği misafirleri ve şair dostları büyülemişti adeta. Şiir dinletisinin sonlarına yaklaşmıştık, şiir okuma sırasını bekleyen bir iki şair kalmıştı. Bir an ön sırada protokoldeki yerimden kalkarak bir iş için platformun arka tarafına geçmiştim. Arka sıralarda oturan birisi yanındaki arkadaşına "Biz en son yazılmıştık, bu yüzden bizi en sona bıraktılar galiba" diyordu. Gülümseyerek kendisine baktım, Ozan Sezini idi bu sözleri söyleyen ve kendisine cevap vermeden arkadaki işimi bitirerek tekrar öndeki yerime oturdum.

Bugün hatırlıyorum; sağ tarafımda Burhanettin Akdağ, sol tarafımda Taşova Müftüsü oturuyordu. Ve sunucu "Son şairimiz Kayseri'den aramıza katılan değerli sanat dostu Ozan Sezini / Ali Baş'ı şiirini seslendirmek üzere kürsüye davet ediyorum" diye anons etti. Ağır ve kendinden emin adımlarla kürsüye geldi ve mikrofonu eline aldı ve okumaya başladı. Şiirini okurken şiirin büyüsüne kendini kaptırmış adeta şiiri yaşıyordu. Tüm izleyiciler gibi ben de bütün dikkatimi ona yöneltmiştim. Büyük bir hayranlıkla dinledim kendisini ve o gariban görünümlü adamı işte o an daha çok sevdim. Şiirin bitirip seyirciyi selamladıktan sonra yerine geçerken ayağa kalktım ve kendisini kucaklayarak tebrik ve teşekkür ettim. O andan itibaren Ozan Sezini benim için sayısı sınırlı olan değerli dostlardan birisi olmuştu artık. Yine ertesi yıl Boraboy Şiir Günleri üçüncü etkinliğinde beraber olduk. Etkinliğin ilk günü akşamı Öğretmenevi bahçesinde okuduğu şiirle herkesi hayran bırakmıştı kendisine, istek üzerine bir şiir daha seslendirdi. Üçüncü etkinliğin bitiminde Boraboy'dan misafirleri yolcu ettikten sonara akşamın geç saatlerinde Öğretmenevine uğradım. Baktım birkaç arkadaş henüz gitmemişler içlerinde Süleyman Karacabey ile Ozan sezini de var, bahçede oturuyorlar. Birlikte Cingöz tesislerine gittik, onları Pala Sezai Cingöz ile tanıştırdım. Birlikte yemek yedik, geç saatlere kadar oturup sohbet ettik ve o gece yarısı Kayseri istikametine yolcu ettik.

Artık Ozan Sezini benim için kadim bir dosttu. Özellikle hastalığının ilk nüksettiği ve hastanede yattığı günlerde sık sık telefon görüşmelerimiz oldu. Diğer dostlar gibi ben de kendisine hep moral vermeye çalıştım. Bilhassa önemli günler ve geceler başta olmak üzere sık sık mesajı gelirdi. Geçtiğimiz yıl Eylül ayıydı galiba, hava oldukça güzel ve hafta sonuydu. Haftasonu niçin işyerine geldiğimi şu an hatırlamıyorum bir görev nedeniyle işyerindeydim. Bir ara Öğretmenevi bahçesine çıktım, bir taraftan çayımı yudumlarken bir taraftan da oturduğum masadaki günlük gazetelere göz atıyordum. Birden içimden şiir okumak geldi ve arabamın arkasında daima yanımda taşıdığım "Nehir Kıyısı Düşleri" isimli şiir kitabımı alarak içinde Tokatlı şair Kerimoğlu'nun da adının geçtiği Çay Şiiri'ni okumaya başladım. Bir an başımı kaldırıp baktığımda gözlerime inanamadım. Ali Baş, Ünal Kar ve Tokatlı Kerimoğlu Mustafa Erol ağabeyim bahçedeler, gülümseyerek yanıma geldiler. Hoş beş ettik ve hemen şiir ve sanat üzerine sohbete daldık. Şair dostum Ömer Celep'i arayarak haber verdim, duyunca çok sevindi ve "bir saat sonra "Boraboy Gölü'nün üst kesimlerinde Sarıçiçek Yaylasında filan çeşmenin yanında sizleri bekliyorum" dedi. Fesih Aktaş'a da haber vererek birlikte Boraboy istikametine yola çıktık. Giderken Cingöz Tesislerine uğradık bir müddet Pala Sezai Cingöz'den enteresan fıkralar dinledik, sohbet ettik. Sarıçiçek yaylasına vardığımızda Ömer Celep, çeşmenin hemen yanındaki ahşap masa üzerine bizler için mükellef bir sofra hazırlamıştı. O gün akşam saatlerine kadar yemyeşil tabiatın içinde muhabbete daldık, akşam saatlerinde davetsiz misafirlerimizi yolcu ettik.

Ertesi gün Ozan Sezini'den bir mesaj aldım, mesaj hala telefonumda kayıtlıdır. Bu mesajı bugüne kadar silmedim, ömür boyu telefonumda onun en güzel anısı olarak kayıtlı kalacak ve zaman zaman okuyacağım. 21 Eylül 2010 tarihli mesajın tam metni şöyle "SAYIN ŞAİR YAZAR ALİ RIZA ATASOY GÖNÜL HESEBAMIZA YATIRMIŞ OLDUĞUNUZ SEVGİ BİR MİLYAR KAT OLMUŞTUR. KULLANMAK İÇİN KAYSERİ VİLAYETİNE GELMENİZ YETERLİDİR. BU HESAP TÜM AİLENİZE AÇILMIŞ OLUP, YILIN ÜÇYÜZALTMIŞBEŞ GÜNÜ KULLANABİLİRSİNİZ. GÖNÜLBANK ALİ BAŞ" **Gerçekten de bir gönül adamıydı, her an dostluk kredisi kullanabileceğiniz bir gönülbanktı. Cenab-ı Allah gani gani rahmet eylesin, mekânı Cennet olsun, onu her zaman güzellikle ve hayırla yadedeceğiz. 25-26 Haziran 2009**

tarihlerinde kendi memleketimde düzenlediğimiz Çamlıdere Şiir Günleri külttür ve sanat etkinliği birinci programında da Çamlıdere'de beraberdik. Daha sonraki günlerde ve yıllarda da zaman zaman görüştük, hasbıhal ettik.

Geçtiğimiz Nisan ayı içerisinde Tokat Kümbet Dergisi Genel yayın Yönetmeni şair dostum meslektaşım Osman Baş hocam aradı. Reşadiye Belediye Başkanlığı ve Tokat Kümbet Dergisinin birlikte organize ettiği bir etkinliğe davet ediyordu. "İşlerim çok yoğun hocam, fırsat bulabilirsem gelirim" dedim ve belirtilen tarihte akşam saatlerinde Reşadiye'ye vardım. Reşadiye Termal Otele girdiğimde otelin lobisinde Osman Baş, Hayrettin İvgin, Dursun Elmas, Ünal Kar, Tokatlı Kerimoğlu, Merhum Ozan Sezini / Ali Baş, Hacer Alioğlu, Mustafa Uçurum ve diğer davetli arkadaşlarla karşılaştım. Diğer katılımcıların birçoğu sabah erken saatlerde gelmişler ve Reşadiye'yi gezip görme fırsatı bulmuşlar. Ben etkinliğin bu gezi bölümünden mahrum kaldım. Akşam belirtilen saatte güzel bir salon programı icra edildi, sanat dostları birbirinden güzel şiirleri seslendirdiler. Ben de "Tokat'ta Bahar" isimli şiirimi okudum ve programdan sonra gece görev yerime dönmek istedim. Ancak aşırı yağmur ve o güzergâhtaki yol çalışmaları nedeniyle sabah saatlerinde yola çıkmaya karar verdim. Reşadiye Belediye Başkanı Rafet Erdem ve Osman Baş hocam bizlerle yakından ilgilendiler. Gecenin ilerleyen vaktine kadar otelin lobisinde oturup şiirler okuduk ve şiir, sanat, sevgi, dostluk üzerine sohbet ettik. Herkes konuşurken Ozan Sezini'nin durgun ve suskun hali dikkat çekti galiba ve ona sen de bir şeyler anlat dediler. Merhum Sezini sözü aldı ve gençlik yıllarından itibaren hayat macerasından bir kesit sundu, hepimiz ağzımız açık dinledik. O da benim gibi sigara müptelasıydı, konuşması bitince birlikte dışarı çıktık ve birer sigara yaktık. Ayaküstü halini hatırını sordum, sağlık durumunu sordum; adeta o melun hastalığı yendiğini düşünüyor ve gözlerinin içi gülüyordu, gayet iyi görmüştüm kendisini.

En son olarak Çamlıdere ve Doğa Dostları Derneğimizin öncülüğünde her yıl yapılan ve bu sene 28-29 Mayıs 2011 tarihlerinde üçüncüsü düzenlenen Çamlıdere Şiir Günleri kültür ve sanat etkinliğinde beraberdik. İlk gün onu çok iyi görmüştüm, oldukça neşeliydi. Çamlıdere Sofrası Metin Gürsoy'un yerinde toplu halde akşam yemeği yediğimiz esnada ayağa kalktım ve misafirlere hitaben "Bir mesaj aldım onu okumak istiyorum" dedim. Bunun üzerine yukarıda tam metnini verdiğim ve hala telefonumda kayıtlı olan o malum mesajı okudum. Mesajın sonunda mesajı gönderen olarak "Gönülbank / Ali Baş" ibaresini okuyunca herkes gibi kendisi de tebessüm etmişti. Misafirler için tahsis edilen misafirhanede birkaç kişilik yer sorunu olunca Ozan Sezini / Ali Baş, Süleyman Karacabey ve Ömer Celep ile arkadaşını Çamkoru'da Orman İşletmesine ait bir misafirhaneye gönderdik, geceyi orada geçirdiler. Etkinliğin ikinci günü Uğrak Lokantası Uğur Aktarın yerinde şair dostları toplu halde sohbet ederken buldum. Önce onların masasına yaklaştım ve geceyi nasıl geçirdiklerini, rahat edip etmediklerini sordum. Geceyi geçirdikleri misafirhaneden çok memnun kalmışlardı, dört kafadar sabah saatlerine kadar sohbet ettiklerini söylediler. Öğle saatlerinde Çamkoru'da etkinliğin şiir dinletisi bölümüne geçildi, önce açık alanda icra edilen programa yağmur nedeniyle aynı yerdeki kapalı salonda devam edildi. Yine sonlara kalmıştı, sunucunun anonsu üzerine sanıyorum sondan üçüncü şair olarak şiirini seslendirmek üzere kürsüye geldi. Ve yine her zaman olduğu gibi gözlerini hafif kısarak arka sıralarda oturan çocuklara seslendi "Çabuk büyün de affedin bizi" diye. Ben ön sırada oturuyordum; sol tarafımda Çamlıdere Kaymakamımız Aydın Erdoğan, sağ tarafımda da yine Burhanettin Akdağ vardı. Burhanettin bey bir ara kulağıma eğildi ve Ali Baş'ı biraz solgun gördüm gibi bir şeyler söyledi. O şiirini bitirdiğinde salonda müthiş bir alkış koptu, ben de ayağa kalkarak kendisini tebrik etmiştim. Etkinlik sonunda tüm katılımcılarla birlikte onu da yolcu ettik, vedalaştık, neden bilirdim son görüşmemiz olacağını! Çok üzgünüm, anlatamıyorum!

Ertesi gün yani Pazartesi akşam saatlerinde Çamlıdere'den Ankara'ya geçtik. Bazı işlerim ve uğrayacağım yerler vardı. Bir ara Süleyman Karacabey'i aradım; yolculuklarının nasıl geçtiğini, sağlık sıhhat içinde Kayseri'ye dönüp dönmediklerini sordum. O da yolculuklarının gayet iyi geçtiğini ve memlekete döndüklerini, olumsuz bir durumun olmadığın belirtti. Bunun üzerine ayrıca Ozan Sezini'yi ve Şeyhmus Çiçek'i aramaya gerek duymadım galiba, keşke onları da arasaydım, belki son kez sesini duyacaktım. Ve ertesi gün

yani takvimler 01 Haziran 2011 tarihini gösterdiği günün sabah saatlerinde Ankara'dan Amasya istikametine hareket etmek üzere yola koyulmuştum, Ankara'yı terk etmek üzereydim ki telefonum çaldı! Baktım, Süleyman Karacabey arıyordu. Aklıma bir şey gelmedi tabi, her zamanki gibi telefonu açtım ve acı haber tez duyuldu. Ne yapacağımı şaşırdım, sözcükler boğazımda düğümlendi. Çok geç bulduğum bir gönül dostunu çok erken kaybetmiştim; bunu sözcüklerle anlatamam, onu çok özleyeceğiz.Kayseri Yazarlar ve Şairler Birliği camiası başta olmak üzere yakınlarına sevenlerine ve edebiyat alemine başsağlığı diliyorum. Cenab-ı Allah rahmetini esirgemesin ondan, mekanı Cennet olsun, ruhu şadolsun!

Ali Rıza ATASOY
Şair - Yazar